Ավդյան Ս

2293

Մի թռուցիկ

891.99ա
Ա-79

Թիֆլիս
1927

891.99մ
Ա-79 ար

ՍՈՒՐԵՆ ԱՎՉՅԱՆ

ՄԻ [illegible]ՌՈՒՑԻԿ

ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ

146

1875 — 1926

ՀԱԿՈԲ ԱԳԱԲԱԲ

891.99մ
Ա-79

ՄԱՀՎԱՆ ՏԱՐԵԴԱՐՁԻ ԱՌԹԻՎ
Թիֆլիս—1927

2004

ՀԱԿՈԲ ԱՂԱԲԱԲ

1875-1926

(Համառոտ կենսագրական)

ՀԱԿՈԲ ԱՂԱԲԱԲ

Յերկարամյա ուսուցիչ և մանկական գրող-բանաստեղծ՝ Հակ. Աղաբաբ ծն. 1875 թ. Թիֆլիսում: Սկզբն. ուսումը ստացել է Կուկիայի Ս. Աստվածածնի ծխ. դպրոցում: 1898 թ. ավարտել է Ներսիսյան դպրոցը: Ուսուցչական գործունեությունը սկսել է 198[illegible] թ., իսկ գրականը-ավելի վաղ՝ 1895 թ.: Այդ թվին նրա առաջին ոտանավոր-հանելուկը տպվել է Տ. Նազարյանի (1858-1926) «Աղբյուր» մանկ. ամսագրում: Այնուհետև նա աշխատակցել է համարյա բոլոր հայ պարբերականներին, առանձնապես «Աղբյուր», «Հասկեր» և վերջերս էլ «Կարմիր Ծիլեր» մանկ. ամսագրերին: Ունի բազմաթիվ տպված և ձեռագիր գրվածքներ: Հակ. Աղաբաբը վախճանվեց 1926 թ. նոյեմբ. 28-ին բոլորովին անսպասելի կերպով, 51 տարեկան հասակում: Հակ. Աղաբաբը իսկական մանկ. գրող էր, մանուկների ուսուցիչ-դաստիարակիչ, նրանց համար մտածող և հոգացող: Նա շատ էր սիրում մանուկներին և լիահույս ենք, որ մեր մանուկներն էլ չեն մոռանա նրան...

Ս. Ա.

ՄԻ ԿՏՈՐ ՀԱԿ. ԱՂԱԲԱԲԻ ՎԵՐՋԻՆ ԳՐՎԱԾՔՆԵՐԻՑ

Թող կեցցե՛ մեր նոր յերկիրը
Բանվորական պետության.
Հաստատ մնա նրա գիրը
Տգիտության վերացման:

կեցցե՛, կեցցե՛ Մեծ Հոկտեմբեր.
Մեր նոր կյանքի դարբինը.
Նա յե յեղել այս կենսաբեր
Կարմիր կյանքի դպրոցը:

Հ. Աղաբաբ

29599-ա.հ.

Գ 13139-58

ԾԱՂԻԿՆԵՐԻ ԱՐԵԳԱԿԸ

(ՀԱԿՈԲ ԱՂԱԲԱԲԻ ՀԻՇԱՏԱԿԻՆ)

ՄԱՆՈՒԿՆԵՐ, ՀԻՇԵՑԵՔ ՁԵՐ ՊԱՊԻԿԻՆ...

* * *

Ամեն առավոտ ժպտում էր պայծառ ու լուսավոր արեգակը, իր կենսարար և կենդանարար շողերն արձակում նորածիլ, նորաբողբոջ ծաղիկների վրա, և քնքշաբար շոյում, գուրգուրում էր նրանց: Ծաղիկներն էլ բացվում էյին գույնզգույն, յերփներանգ թերթիկներով, ուրախավարթ դեմքերով, նայում էյին իրենց արեգակին, ժպտում, բարևում նրան՝ և իրենց անուշ բուրմունքը տարածում չորս կողմը...

* * *

Ու մի օր էլ, վաղ առավոտյան, յերբ վաղորդյան ցողով պսակված ծաղիկները անհամբեր սպասում էյին իրենց կենսատու արևի բոսոր ճառագայթներին, յերբ նրա լույս ու ջերմություն էյին ուզում նրանից՝ ծաղիկների արեգակը խավարեց... հանգավ, հանկարծամահ յեղավ...

Ծաղիկները շատ սպասեցին, բայց յերբ նրանց արեգակը այլևս չերևաց՝ նրանք տխրեցին, նրանց վրա իջավ վաղորդյան ցողը, փոխվեց արցունքի և նրանց նախշուն աչքերից ցած գլորվեցին մեկիկ-մեկիկ մարգարիտների նման... ծաղիկները լաց յեղան, արտասվեցին... Բայց շուտով սթափվեցին, թողին վիշտն ու կսկիծը. բաց արին իրենց գեղեցիկ թերթիկները և իրենց փոքրիկ, նազիկ գլուխները իրար մոտեցնելով ու խոնարհելով՝ պսակ հյուսեցին, մի անթառամ պսակ՝ հանգած արեգակի համար...

Արեգակը տեսավ, զգաց, ուրախացավ, ժպտաց ու մնաց հավետ կենդանի, հավետ անմահ...

ՍՈՒՐԵՆ ԱՎԶՅԱՆ

2293

Գինն է 10 կոպեկ

ՊԱՏՐԱՍՏՎՈՒՄ Է ՏՊԱԳՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԱՐ

ՍՈՒՐԵՆ ԱՎՉՅԱՆԻ

1) Պատմվածքներ.
2) Բանաստեղծություններ.
3) Վերածնվող ընտանիք (դրամա 3 գործ.).
4) Մանկական պատմվածքեր.
5) Մայրապան. (դրամա 5 գործ.).
6) Գժանոց (կոմ. 3 գործ.).
7) Կամուրջ գրական-գեղարվեստական ժողովածու վրաց գրականությունը հայերեն (թե՛ արձակ յեվ թե՛ չափածո) հեղինակների լուսանկարներով յեվ կենսագրություններով:
8) ხიდი — նույն տեսակ ժողովածու հայ գրականությունը վրացերեն:
9) ლექსები վրացերեն բանաստեղծություններ (ինքնուրույն):
10) Լիակատար ռուսահայ գրողներ (162 գրող) ժողովածու ընտիր գրվածքների, հեղ. պատկ. յեվ կենսագր.

Խնդրում եմ բոլոր հայ հին ու նոր գրողներին ուղարկել ինձ իրենց կենսագր. և վերջին լուսանկարը:

Հեղինակի հասցեն՝ Тифлис, Евгиневский пер. № 1, С. Г. Авчяну
կամ՝ Ширакский пер. № 5, Нине Кабачяну.

Ժ. Տ. Գ. Խ. Պոլիգրաֆտրեստի 4-րդ տպարան Գրաոնեղվար № 2075, տիրաժ 1000

0005948

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան
NL0005948